

Sygn. akt VIII U 1503/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Renata Figiel

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 czerwca 2016r. i 27 czerwca 2016r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie od decyzji z dnia 9 czerwca 2016r.;
2. umarza postępowanie w zakresie decyzji z dnia 27 czerwca 2016r.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt: VIII U 1503/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., przyznał K. S. od dnia 1 kwietnia 2016r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, prawo do emerytury. Przy ustalaniu wysokości świadczenia ZUS przyjął podstawę wymiaru dotychczasowej emerytury. Zarówno do wyliczenia podstawy wymiaru, jak i tzw. części socjalnej świadczenia organ rentowy przyjął kwotę bazową obowiązującą w dniu przyznania pierwszej emerytury, tj. kwotę 1.043,24 zł. Jednocześnie ZUS poinformował, że wypłata nowej emerytury będzie zawieszona z uwagi na fakt, iż emerytura przyznana od dnia 1 września 1997r. jest świadczeniem korzystniejszym. ZUS zaznaczył nadto, iż przewidziane w art. 53, prawo do uwzględnienia w części socjalnej świadczenia 24% aktualnej kwoty bazowej, przysługuje osobom, które po przyznaniu świadczenia przepracowały co najmniej 30 miesięcy.

Kolejną decyzją z dnia 27 czerwca 2016r. organ rentowy odmówił przeliczenia emerytury w oparciu o regułę określoną w art. 111 ustawy z dnia

17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.).

Odwołanie od powyższych decyzji złożył ubezpieczony K. S. wnosząc, po ostatecznym sprecyzowaniu na rozprawie w dniu

11 października 2011r., o ich zmianę i przeliczenie wysokości emerytury zgodnie

z art. 53 ust. 4 ustawy, poprzez zastosowanie kwoty bazowej z 2005r., tj.

z momentu osiągnięcia przez niego powszechnego wieku emerytalnego, do obliczenia części socjalnej emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. S., urodził się (...)

Na podstawie decyzji ZUS z dnia 25 września 1997r. jest uprawniony od dnia 1 września 1997r. do wcześniejszej emerytury na podstawie rozporządzenia RM z dnia 25 marca 1997r. w sprawie zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 8 kolejnych lat kalendarzowych (1985-1992) wybranych z 18 lat kalendarzowych poprzedzających rok przyznania świadczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 147,00%.

Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 37 lat i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych.

Ubezpieczony przyznał, że po przyznaniu emerytury nie kontynuował zatrudnienia, jedynie dopiero od około roku pracuje na podstawie umowy zlecenia.

Decyzją z dnia 24 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury w oparciu o art. 110a ustawy emerytalnej z uwagi na niewykazanie przez niego, że po przyznaniu prawa do emerytury podlegał ubezpieczeniom społecznym lub ubezpieczeniom emerytalno – rentowym. Ponadto nie wykazał zarobków przypadających choćby w części po przyznaniu prawa do emerytury. Dodatkowo ZUS podkreślił, że po przyznaniu poprzedniej emerytury odwołujący nie przepracował 30 miesięcy.

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016r. ubezpieczony sprecyzował, że domaga się przyznania prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego i przeliczenia wysokości jego świadczenia z zastosowaniem 24% kwoty bazowej z daty złożenia wniosku o nową emeryturę.

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2016r., w sprawie VIII U 2150/15 Sąd Okręgowy w Gliwicach, w punkcie pierwszym oddalił odwołanie, natomiast

w punkcie drugim zawarty w odwołaniu wniosek w przedmiocie przyznania prawa do emerytury, przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

Załatwiając powyższy wniosek organ rentowy w dniu 9 czerwca 2016r. wydał pierwszą z zaskarżonych decyzji.

Następnie odwołujący w dniu 21 czerwca 2016r. zwrócił się do ZUS

o ponowne przeliczenie jego emerytury z uwzględnieniem najkorzystniejszego wskaźnika podstawy wymiaru.

W wyniku rozpoznania tego wniosku organ rentowy wydał w dniu

27 czerwca 2016r. drugą z zaskarżonych decyzji. W decyzji tej ZUS, powołując się na art. 111 ustawy emerytalnej, odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego, bowiem przyjęty dotychczas wwpw w wysokości 147,00% jest wyższy od tego wskaźnika wyliczonego w oparciu o zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu

20 lat poprzedzających wniosek o przyznanie świadczenia, a także z okresu najkorzystniejszych 20 lat z całego okresu podlegania ubezpieczeniom. Wskaźniki te wyniosły odpowiednio 145,75% i 145,44%.

Ubezpieczony w toku procesu, na rozprawie w dniu 11 października 2016r., wskazał, że domaga się wyłącznie przeliczenia wysokości emerytury zgodnie z regułą określoną w art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej, tj. poprzez zastosowanie kwoty bazowej z 2005r., czyli z momentu osiągnięcia przez niego powszechnego wieku emerytalnego, do obliczenia części socjalnej emerytury, nie zaś jak to przyjął organ rentowy w decyzji z dnia 9 czerwca 2016r., kwoty bazowej z daty przyznania w roku 1997 pierwszej emerytury.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego i oświadczenie ubezpieczonego z dnia 11 października 2016r. (k.12), a także akta sprawy VIII U 2150/15, dołączone do akt niniejszej sprawy. Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 9 czerwca 2016r. nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty – w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Według treści art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu ostatecznie pozostaje, czy ubezpieczony ma prawo do przeliczenia świadczenia z zastosowaniem nowej kwoty bazowej do obliczenia części „socjalnej” emerytury wynoszącej 24% kwoty bazowej.

Ubezpieczony pobiera od 1997r. emeryturę w wcześniejszą, do wyliczenia której przyjęto wynagrodzenie z 8 kolejnych lat kalendarzowych (1985-1992) wybranych z 18 lat kalendarzowych poprzedzających rok przyznania świadczenia, zaś wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 147,00%

Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016r. K. S. sformułował kolejny wniosek, wnosząc o przyznanie prawa do emerytury z równoczesnym zastosowaniem 24% tzw. nowej kwoty bazowej.

Decyzją z dnia 9 czerwca 2016r. ZUS rozpoznał powyższy wniosek pozytywnie i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 kwietnia 2016r., na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej. Ubezpieczony nie przedłożył zarobków, które pozwalałyby na obliczenie korzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia, zatem ZUS do

obliczenia „nowej” emerytury przyjął podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia, a jako że po przyznaniu prawa do emerytury wcześniejszej ubezpieczony nie przepracował 30 miesięcy, zgodnie ust. 3 art. 53 ustawy ZUS zastosował kwotę bazową, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie dokonał waloryzacji.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wyjaśnił ubezpieczonemu, że zgodnie z art. 53 ustawy emerytalno-rentowej prawo do zastosowania 24% obowiązującej aktualnie kwoty bazowej w części socjalnej emerytury przysługuje tylko tym osobom, które po przyznaniu świadczenia przepracowały co najmniej 30 miesięcy.

Z kolei ubezpieczony nie kwestionował, że nie spełnił wymogu posiadania co najmniej 30 miesięcy okresów zatrudnienia, po przyznaniu prawa do wcześniej przyznanej emerytury.

Mając powyższe na względzie, Sąd w punkcie pierwszym, na mocy (...) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 9 czerwca 2016r.

Ponadto kwestią sporną pomiędzy stronami pierwotnie pozostawało też, czy organ rentowy w decyzji z dnia 21 czerwca 2016r. prawidłowo wyliczył symulacyjnie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia i słusznie odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia jego emerytury w oparciu o art. 111 ustawy emerytalnej. Ostatecznie jednak odwołujący sprecyzował, że kwestionuje wyłącznie decyzję z 9 czerwca 2016r. w zakresie nieuwzględnienia do 24% świadczenia „nowej” kwoty bazowej.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając powyższe na względzie, w punkcie drugim sentencji orzekł o umorzeniu postępowania w zakresie odwołania od decyzji z dnia 27 czerwca 2016r.

(-) SSO Teresa Kalinka